

Novisen på hästen i Monda

Vi tog bilen upp mot Ojen och Monda. Efter någon mil bär vägen av till vänster mot Ojen men vi fortsätter och svänger av mot Monda. Tar oss igenom den charmiga byn som idag har marknads. Stannar till och köper en hel låda med jordgubbar för två euro just innan de stänger. Castillo de Monda tronar på sin topp när vi tar oss runt klippan för att fortsätta på andra sidan byn. Borgen ligger mycket strategiskt och behärskar hela dalen. Vi fortsätter dock ytterligare någon kilometer innan vi tar av brant uppför. Hemma i Sverige skulle vi endast med viss tvekan köra uppför en så brant väg, särskilt när man kommer att tänka på vinterhalka. Men det är ju annorlunda här där man inte har sådant att tänka på. Efter någon kilometer når vi så hästgården. Belägen på bergssidan med vidunderlig utsikt över dalen nedanför. Vi kör in på gårdsplanen och parkerar.

Nedanför oss ligger stallarna och fyra hästar står sadlade, det är säkert våra tänker vi. En av oss har aldrig ridit. Själv satt jag på en häst för 40 år sedan. Den tredje har heller ingen ridvana. Snacka om novisen på hästen för att travestera på ett känt radioprogram. Det var på Gotland dit vi hade seglat. Mina kompanjoner den gången var vana hästmänniskor. När vi var på väg ut ur hagarna började de tre första ryttarna en lätt skritt. Skritt vadå skritt? Min häst svängde höger in på en äng och började beta.

Efter mycket om och men lyckades jag vända kraken ut mot vägen. Mina kamrater var för länge sedan försvunna i fjärran. Nu var det bara att dra i vänster tygel och följa efter dem, trodde jag. Hästuslingen vänder huvudet till vänster men gick till höger tillbaka mot ridhuset. En fyra fem 13-åriga rittjejer skrattade så att de höll på dö. De var dock snälla och tog tag i hästen och ledde den in i ridhuset så att jag fick rida runt med den på hästen. Efter någon halvtimme och ömmande vader klev jag av. Jag hade stora blåsor på insidan av knäna. Jag hade väl knipt om hästkraken så att han tappade luft antar jag.

Här stod våra hästar. Stora och lugna. Lite klappande på mulen och halsen lugnade oss båda. Lite spänd var man. Hästen leddes fram till ett par trappsteg så att vi slapp göra en cowboy äntring av hästen. Fötterna i stigbyglarna och pressa lite framåt. Snart hade man hittat balansen och kunde rytmiskt följa hästens rörelser. Då infann sig tryggheten. Tömmarna måste hållas löst men samtidigt stadigt. Min luriga häst duckade rätt som det var för att bita i sig någon god blomma eller grästuva. Då fick man vara på sin vakt för att inte hänga med ner och åka kana längs hästhalsen. Efter ett par gånger hade jag fått koll på hur man fixar flexibiliteten så att man båda kan styra hästen

samtidigt som den har frihet att röra huvudet. Det är klart att djuret känner att det är en nybörjare på sadeln men här på gården har man snälla lugna turhästar.

Så bär det iväg ut genom grinden. Alla fyra på en rad. Helt plötsligt kommer det en schäfer rusande mot staketet. Ledarhästen blir lite skrämmd men allt avlöper lugnt. De andra hästarna trippar vidare på motsatta sidan av vägen. Jag tror vi alla blev lite skrämmda då vi inte visste hur det hela skulle avlöpa. Återigen fick vi prov på dessa turhästars lugn. Vi klättrade, eller skall jag säga hästarna klättrade, uppför berget på den slitna stigen som säkert används i hundratals år. Utsikten var bedårande vacker. Längs hela stigen blomstrade naturen och med många vilda kryddväxter. Nedanför oss låg dalen milsvidd. Man ser här ända bort mot Sierra Nevada. Vi passerar några hus och en skällande skara hundar mer eller mindre vilda. En schäfer står kedjad och gör det ena utfallet efter det andra.

Det är inte helt lätt att fotografera på en gungande häst samtidigt som man håller i tömmarna

Ägaren står lojt och ser på. Hur orkar han ha en sådan hund tänker vi medan våra hästar lugnt travar förbi. Lite nervpirrande är det ändå. Vad skulle man göra om en av hästarna får spatt och sätter av i galopp? Då och då kan hästarna inte motstå lockelsen att bita av någon god blomma. Det blir till att ta tag i tömmen och föra tillbaka hästen i ledet. Man lär sig och känner sig allt tryggare i sadeln. Efter nästan två och en halv timme återvänder vi till stallet.

Det känns i benen att vi gjort något nytt som det inte är vana vid. Vi har gjort något vi inte är vana vid!!! Redit en bamsestor häst och njutit av naturen och utsikten. Skulle vi nu locka fler till att pröva på så kan ni ringa 608 750 888 eller maila till sueinmonda@hotmail.com

Du kan hitta fler reseskildringar på www.elcastillo.eu